

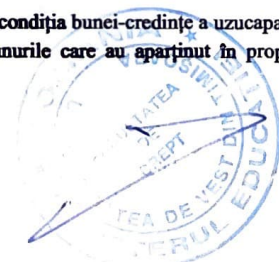
UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT
STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ
DOMENIUL: DREPT
SPECIALIZAREA: DREPT

Barem - examen de licență
Afișat astăzi, 04.09.2024,
ora 13¹⁵

EXAMEN DE LICENȚĂ – SESIUNEA SEPTEMBRIE 2024

I. INSTITUȚII DE DREPT CIVIL

1. Spre deosebire de actele juridice consensuale, actele juridice reale: a) se încheie prin simplul acord de voință al părților; b) se încheie *ad validitatem* în formă autentică; c) presupun, pentru încheierea lor valabilă, atât acordul de voință al părților, cât și remiterea materială a bunului.
2. Nu produce niciun efect: a) obligația asumată sub condiție suspensivă pur potestativă din partea debitorului; b) obligația asumată sub condiție suspensivă pur potestativă din partea creditorului; c) obligația asumată sub condiție rezolutorie pur potestativă din partea creditorului.
3. Termenul, ca modalitate a actului juridic civil: a) este acel eveniment viitor și nesigur ca realizare până la care este amânată începerea sau, după caz, stingerea exercițiului drepturilor subiective civile și a executării obligațiilor civile corelative; b) este acel eveniment viitor și sigur ca realizare până la care este amânată începerea sau, după caz, stingerea exercițiului drepturilor subiective civile și a executării obligațiilor civile corelative; c) este acel eveniment viitor și sigur ca realizare până la care este suspendată nașterea sau, după caz, desființarea drepturilor subiective civile și a obligațiilor civile corelative.
4. După rolul voinței părților în stabilirea conținutului lor, actele civile se împart în: a) acte subiective și acte condiție; b) acte pure și simple și acte afectate de modalități; c) acte cauzale și acte abstracte.
5. Actele dezinteresate sunt: a) acte juridice cu titlu gratuit; b) acte juridice cu titlu oneros; c) liberalități.
6. În cazul dolului: a) se pot solicita și daune-interese pentru prejudiciul cauzat; b) acesta nu este necesar să existe pentru fiecare parte a actului juridic; c) cel care invocă viciul nu trebuie să îl dovedească, deoarece acesta se prezumă.
7. Nu constituie modalități ale actului juridic civil: a) termenul și condiția; b) condiția și sarcina; c) capacitatea și consimțământul.
8. Consimțământul reprezintă: a) o condiție specială a actului juridic civil care înseamnă exteriorizarea hotărârii de a încheia un act juridic; b) o condiție de formă a actului juridic civil care înseamnă exteriorizarea hotărârii de a încheia un act juridic; c) o condiție de fond a actului juridic civil care înseamnă exteriorizarea hotărârii de a încheia un act juridic.
9. În cazul în care partea al cărei consimțământ a fost viciat este îndreptățită să ceară anularea: a) contractul se poate menține, cu reducerea prestației sale cu valoarea daunelor-interese la care ar fi îndreptățită, în cazul dolului, al violenței și al leziunii; b) se poate menține contractul, dacă cealaltă parte oferă, în mod echitabil, o majorare a propriei obligații, în cazul leziunii; c) se poate adapta contractul, cu plata de daune-interese, în cazul erorii.
10. Actele juridice cu titlu oneros se clasifică în: a) acte comutative și acte reale; b) acte aleatorii și acte consensuale; c) acte comutative și acte aleatorii.
11. Proprietarul bunului: a) are dreptul de a nu percepe fructele produse de bunul său; b) are dreptul de a distruge bunul său; c. este obligat să folosească bunul pentru a-și păstra dreptul de proprietate.
12. În ceea ce privește posesia: a. aceasta este un drept real care îl îndreptățește pe posesor să folosească bunul chiar dacă nu este proprietarul acestuia; b) numai posesia neviciată poate fi o posesie utilă; c. ca regulă, utilitatea posesiei trebuie dovedită.
13. În ceea ce privește viciile posesiei: a) discontinuitatea posesiei este un viciu absolut care poate fi opus posesorului de către orice persoană interesată; b. viciul violenței posesiei poate afecta numai posesia asupra bunurilor mobile; c. viciul violenței posesiei este un viciu absolut ce poate fi invocat de orice persoană interesată.
14. În ceea ce privește dreptul de proprietate publică: a) acesta nu poate fi înstrăinat; b. acesta poate face obiectul executării silite; c) acesta este imprescriptibil achizitiv.
15. Contractul de concesiune: a. este un contract consensual; b. este un contract unilateral; c) este un contract *intuitu personae*.
16. În ceea ce privește coproprietatea obișnuită: a. fructele produse de bunul comun se cuvin coproprietarilor în funcție de contribuția acestora la producerea fructelor; b) partajul judiciar de folosință a bunului comun poate să vizeze numai utilizarea bunului iar nu și culegerea fructelor produse de acesta; c. acțiunea în revendicare cu privire la bunul aflat în coproprietate poate fi introdusă cu condiția majorității coproprietarilor care dețin majoritatea cotelor-părți din drept.
17. În ceea ce privește coproprietatea forțată: a. cheltuielile cu privire la bunurile aflate în proprietate forțată se suportă, ca regulă, în mod egal de către coproprietari; b) încetarea destinației folosinței comune a părților comune din clădirile cu mai multe apartamente se poate decide numai cu acordul unanimității tuturor coproprietarilor; c) prezumția de coproprietate asupra despărțiturilor comune nu este una absolută.
18. În ceea ce privește proprietatea comună în devălmășie: a. aceasta este un drept de proprietate care se exercită în mod succesiv de către titularii săi; b. aceasta, dacă aparține soților, este împărțită în cote egale între aceștia; c) aceasta poate lua naștere prin act juridic.
19. În ceea ce privește accesiuinea: a. un detentor este considerat autor de bună-credință al lucrării dacă detenția sa are ca temei un act juridic încheiat cu proprietarul terenului pe care a construit; b. dreptul la despăgubire al autorului este un drept imprescriptibil; c) autorul de rea-credință al lucrării nu beneficiază de dreptul de ipotecă legală asupra imobilului până la plata despăgubirii.
20. În ceea ce privește uzucapiunea: a) uzucapiunea extratabulară reglementată de Codul civil nu presupune condiția bunei-credințe a uzucapantului; b. uzucapiunea extratabulară reglementată de Codul civil poate fi exercitată numai cu privire la bunurile care au aparținut în proprietate persoanelor fizice; c. după caz, uzucapiunea tabulară se exercită asupra bunurilor mobile sau imobile.

21. Gerantul este obligat să continue gestiunea începută până când aceasta: a) îi cauzează lui însuși un prejudiciu; **b)** poate fi preluată de către gerat; **c)** poate fi abandonată fără riscul vreunei pierderi pentru gerat.
22. Ratificarea contractului încheiat de către reprezentant, însă fără a avea împuternicire, face ca: a) încă de la încheierea contractului, acesta să producă efecte între reprezentat și terțul contractant, chiar cu afectarea drepturilor dobândite de către terți între timp; **b)** încă de la încheierea contractului, acesta să producă efecte între reprezentat și terțul contractant, fără a putea afecta drepturile dobândite de către terți între timp; c) efectele contractului încheiat între falsul reprezentant și terțul contractant să se producă între acesta din urmă și reprezentat, de la momentul în care reprezentatul ratifică acest contract.
23. Dacă obligația vânzătorului de a preda bunul este asumată sub un termen suspensiv, la data încheierii contractului fiind transferat dreptul de proprietate și plătit prețul, pierirea fortuită a bunului înaintea împlinirii termenului suspensiv determină: **a)** stingerea obligației de predare, desființarea deplină a contractului, nașterea obligației vânzătorului de a restitui prețul primit; b) supraviețuirea obligației de predare și transformarea acesteia în una pecuniară, vânzătorul fiind ținut să îi plătească cumpărătorului echivalentul bunului pierit; c) rezoluțiunea contractului și nașterea obligației vânzătorului de a restitui prețul primit.
24. Dacă clauza penală este nulă: **a)** obligația principală rămâne valabilă; **b)** debitorul culpabil de neexecutare poate fi obligat la plata de daune-interese evaluate judiciar; c) creditorul nu mai este îndreptățit la daune-interese.
25. Prejudiciul prin ricoșeu: a) este suferit de către victima directă; **b)** este suferit de către victima indirectă; c) nu este reparabil.
26. Raportul de prepușenie poate izvorî din: **a)** un contract de mandat; **b)** lege; c) o stare de fapt.
27. Obligația de a preda un bun individual determinat trebuie executată, în principiu: a) la domiciliul debitorului; b) la domiciliul creditorului; **c)** la locul în care bunul se afla la data încheierii contractului.
28. Admiterea acțiunii revocatorii: a) atrage anularea actului juridic încheiat în fraudă intereselor creditorului reclamant; **b)** face inopozabil față de creditorul reclamant contractul încheiat de către debitorul său cu terțul; c) produce efecte față de toți creditorii care au intervenit în cauză, indiferent dacă puteau sau nu, la data cererii de chemare în judecată, să introducă acțiunea.
29. Operațiunea juridică prin care, la momentul plății, debitorul și creditorul convin ca, în locul prestației inițiale, primul să procure o altă prestație, stingând în acest fel obligația asumată, este o: a) novăție obiectivă; **b)** dare în plată; c) remitere de datorie.
30. Sunt cazuri de subrogație legală: **a)** cazul în care unul dintre codebitorii solidari plătește întreaga datorie creditorului comun; **b)** cazul în care fidejursorul plătește întreaga datorie a debitorului său; c) cazul în care proprietarul imobilului închiriat, o despăgubește pe victima prejudiciului cauzat de ruina imobilului determinată de lipsa de întreținere a acestuia.
31. În cazul unui contract de vânzare între profesioniști, dacă prețul nu este stabilit și nu se indică o modalitate de determinare a acestuia: a) contractul este lovit de nulitate absolută; **b)** se presupune că părțile au avut în vedere un preț rezonabil; c) prețul va fi stabilit de instanță.
32. În caz de neîndeplinire de către vânzător a obligației de predare a lucrului vândut, cumpărătorul este îndreptățit: **a)** să invoce excepția de neexecutare a contractului; b) să ceară anularea contractului de vânzare; c) să ceară rezilierea contractului de vânzare.
33. Vânzătorul care a garantat pentru un timp determinat buna funcționare a bunului vândut poate fi obligat: a) să repare bunul pe cheltuielile cumpărătorului; **b)** să înclocuiască bunul vândut; **c)** să restituie prețul în schimbul înapoierii bunului.
34. Nu sunt valabile: **a)** donațiile între soți, în privința bunurilor comune ale acestora; b) donațiile făcute viitorilor soți, sub condiția încheierii căsătoriei; **c)** donațiile între concubini, pentru menținerea relațiilor de concubinaj.
35. În situația îmbunătățirilor efectuate de locatar asupra bunului închiriat fără acordul prealabil al locatorului: **a)** locatorul poate cere aducerea bunului în starea inițială; b) locatarul poate solicita despăgubiri pentru îmbunătățiri; c) locatarul poate invoca dreptul de retenție.
36. În cazul dublei reprezentări, contractul încheiat de mandatar: a) este lovit de nulitate absolută; **b)** este anulabil la cererea mandatarului; **c)** este valabil dacă mandatarul a fost împuternicit expres în acest sens.
37. Transformarea în bani a obligației de întreținere poate avea loc: **a)** dacă prestarea întreținerii nu mai poate continua din motive obiective; b) dacă creditorul întreținerii decedează; **c)** dacă debitorul întreținerii decedează și nu intervine o înțelegere între părți.
38. Comodatul este obligat: **a)** să suporte cheltuielile de folosință ale bunului; b) să suporte întotdeauna riscul pieririi fortuite a bunului împrumutat; **c)** să folosească bunul conform destinației sale.
39. Împrumutul de consumație: a) nu se poate stinge prin dare în plată; **b)** este un contract real; c) nu poate avea ca obiect bunuri fungibile.
40. Acțiunea în justiție pentru rezoluțiunea vânzării în cazul existenței viciilor ascunse se numește: a) acțiune în complângere; **b)** acțiune redhibitorie; c) acțiune estimatorie.
41. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: **a)** este întotdeauna gratuit, inalienabil și insesizabil; **b)** se stinge la partaj, dar nu mai devreme de un an de la data deschiderii moștenirii, încetând chiar înainte de împlinirea termenului de un an, în caz de recăsătorire a soțului supraviețuitor; c) nu poate fi restrâns, pentru niciun motiv, la cererea celorlalți succesori.
42. Cota soțului supraviețuitor în concurs cu unicul ascendent privilegiat care vine la moștenire împreună cu colateralii privilegiați ai defunctului este de: a) 1/4 din moștenire; **b)** 1/3 din moștenire; c) 1/2 din moștenire.
43. În situația în care defunctul a avut doi copii (C1, C2), iar C1 are trei copii (N1, N2 și N3), iar C2 are patru copii (N4, N5, N6 și N7), iar ambii copii ai defunctului renunță la succesiune, cotele successorale ale nepoților sunt următoarele: a) N1, N2 și N3 culeg câte 1/6 din moștenire; b) N4, N5, N6 și N7 culeg câte 1/8 din moștenire; **c)** fiecare nepot culege câte 1/7 din moștenire.
44. Nepotul de soră al defunctului: a) o înlătură de la moștenire pe mama defunctului; **b)** culege jumătate din moștenire când vine în concurs cu ambii părinți ai defunctului; **c)** este înlăturat de la moștenire de nepotul de fiu al defunctului.
45. Este adevărată afirmația: **a)** copilul fratelui uterin al defunctului poate veni la moștenirea acestuia prin reprezentare; **b)** mama defunctului culege 1/4 din moștenire când vine în concurs cu strănepotul de frate al defunctului; c) ascendenții ordinari pot veni la moștenire prin reprezentarea părinților defunctului.
46. Dacă la moștenirea legală sunt chemați soțul supraviețuitor și nepotul de frate pe linie paternă al defunctului: **a)** soțul supraviețuitor va culege 1/2 din moștenire, iar nepotul de frate restul de 1/2 din moștenire; b) soțul supraviețuitor va culege 1/4 din moștenire, nepotul 3/4 din moștenire; c) soțul supraviețuitor va culege 1/3 din moștenire, nepotul 2/3 din moștenire.
47. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: a) nu este condiționat de inexistența altor drepturi reale ale acestuia de a folosi o altă locuință corespunzătoare nevoilor sale; b) este recunoscut chiar și în situația în care defunctul a dispus altfel; **c)** este recunoscut și în situația în care soțul supraviețuitor vine la moștenire în concurs cu descendenții defunctului.

48. Este adevărată afirmația: a) cota bunicii defunctului este de un sfert din moștenire când vine în concurs cu soțul supraviețuitor; b) cota soțului supraviețuitor este de trei sferturi din moștenire când vine în concurs cu mătușa defunctului; c) cota soțului supraviețuitor este de trei sferturi din moștenire, dacă vine în concurs fie cu ascendenții privilegiați, fie cu colaterali ordinari.
49. Dacă la moștenirea defunctului sunt chemați cei doi frați ai bunicii defunctului, copilul fratelui mamei defunctului și soțul supraviețuitor al defunctului: a) cota soțului supraviețuitor al defunctului este 3/4; b) cota copilului fratelui mamei defunctului este de 1/12 din moștenire; c) cota copilului fratelui mamei defunctului este de 1/8 din moștenire.
50. Pentru a opera reprezentarea succesorală, reprezentantul, față de reprezentat: a) poate fi nedemn; b) poate să fie renunțator la moștenirea acestuia; c) nu trebuie să fi fost dezmoștenit de acesta din urmă.
51. Cererea reconvențională: a) se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat să depună întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată, sub sancțiunea decăderii; b) presupune existența unor pretenții care derivă din chiar raportul juridic dedus judecării prin cererea de chemare în judecată sau care sunt strâns legate de acest raport; c) nu poate fi formulată decât împotriva reclamantului din cererea principală.
52. Cererea de chemare în judecată: a) va fi anulată dacă nu sunt arătate motivele de drept în termenul de 10 zile pus în vedere reclamantului în procedura regularizării; b) nu va fi anulată dacă reclamantul nu indică numele, prenumele și adresa martorilor, deși i s-a pus în vedere această obligație în procedura regularizării; c) depusă în două exemplare, în cazul în care sunt doi pârâți care nu au un reprezentant comun, respectă cerința privitoare la numărul minim de exemplare.
53. În ceea ce privește competența materială a instanțelor judecătorești: a) judecarea cererilor de partaj judiciar revine fie Judecătoriei, fie Tribunalului, în funcție de valoarea masei partajabile; b) judecarea apelurilor împotriva hotărârilor pronunțate de Tribunal în primă instanță revine Curții de Apel; c) judecarea recursurilor împotriva hotărârilor pronunțate în apel revine, în toate cazurile, Înaltei Curți de Casație și Justiție, aceasta fiind instanța de drept comun în materia recursului.
54. În baza principiului contradictorialității: a) ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege; b) instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, dacă legea nu prevede altfel; c) părțile trebuie să-și facă cunoscute reciproc mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.
55. Hotărârea prin care se încuviințează învoiala părților: a) se poate ataca cu apel sau, după caz, cu recurs; b) poate fi dată în camera de consiliu, în altă zi decât cea stabilită pentru termenul de judecată; c) poate fi atacată cu recurs doar pentru motive procedurale.
56. În materia căilor de atac de reformare: a) decizia pronunțată în apel cu privire la un conflict de muncă este supusă recursului; b) hotărârea primei instanțe asupra unei cereri în materie de expropriere este supusă numai apelului; c) hotărârea primei instanțe cu privire la contestația la executare prin care debitorul invocă lipsa caracterului cert, lichid și exigibil este supusă numai apelului.
57. Este supusă recursului: a) hotărârea prin care prima instanță a respins, pentru lipsa calității procesuale active, cererea de chemare în judecată având ca obiect grănișirea; b) hotărârea prin care una dintre părți renunță la judecata unei cereri principale; c) hotărârea prin care instanța de judecată a soluționat o cerere succesorală în valoare de 250.000 lei.
58. În procedura ordonanței președințiale, este admisibilă formularea unei cereri de: a) chemare în garanție; b) încheiere a unei tranzacții; c) de intervenție voluntară accesorie.
59. În materia executării silit: a) întâmpinarea formulată de creditor împotriva contestației la executare promovată de debitor vizând anularea executării silit înseși nu poate cuprinde excepții procesuale; b) împotriva refuzului executorului judecătoresc de a efectua o executare silită, se poate face contestație la executare; c) după începerea executării silit nu se poate cere anularea încheierii de încuviințare a executării silit, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.
60. În cadrul procedurii de partaj: a) hotărârea pronunțată este supusă apelului sau recursului, în funcție de instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță; b) dacă partajul nu se poate realiza în niciuna dintre modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului; c) dacă ceilalți coproprietari, refuză predarea bunului atribuit prin hotărâre, partea interesată va trebui să exercite acțiunea în revendicare.

II. INSTITUȚII DE DREPT PENAL

61. Principiul neretroactivității legii penale: a) are consacrare constituțională; b) nu admite excepții; c) trebuie respectat și de legile de amnistie sau grațiere, care pot dispune numai cu privire la fapte viitoare.
62. Dezincriminarea: a) presupune scoaterea faptei din sfera ilicitului juridic, ea devenind permisă de ordinea de drept; b) unei infracțiuni poate avea ca efect dezincriminarea altei infracțiuni, la care aceasta din urmă făcea trimitere; c) există și în cazul reglementării unei cauze justificative speciale, inexistente anterior.
63. În ceea ce privește aplicarea legii penale în spațiu, în temeiul principiului realității: a) este realizată și atunci când subiectul activ al infracțiunii comise în străinătate este persoana juridică străină; b) este realizată și atunci când subiectul activ al infracțiunii comise în străinătate este apatridul domiciliat în România; c) nu este posibilă, dacă cetățeanul străin care a comis fapta dobândește cetățenia română până la data descoperirii faptei, urmând a fi aplicat principiul personalității.
64. Vinovăția: a) există în forma intenției directe și atunci când producerea rezultatului neurmărit, dar prevăzut de către făptuitor, este certă; b) se prezumă relativ din existența tipicității infracțiunii omisive; c) în forma culpei cu prevedere implică o stare de indiferență a făptuitorului față de eventualitatea producerii rezultatului.
65. Sunt forme ale unității legale de infracțiune: a) infracțiunea deviată error in personam; b) infracțiunea progresivă; c) infracțiunea continuă.
66. Participantul: a) se pedepsește dacă, înainte de descoperirea faptei, încearcă să împiedice el însuși consumarea infracțiunii, fără ca această consumare să fie împiedicată în mod efectiv; b) poate fi și autorul infracțiunii; c) la infracțiunea comisă cu intenție se sancționează cu pedeapsa aplicată autorului.
67. Pedeapsa amenzii: a) nu se aplică minorilor care răspund penal; b) prevăzută de lege ca pedeapsă unică, poate fi majorată cu o pătrime dacă la comiterea infracțiunii s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial; c) nu se aplică pe lângă pedeapsa detențiunii pe viață, dacă la comiterea infracțiunii s-a urmărit obținerea unui folos patrimonial.
68. Pedeapsa complementară: a) constând în interzicerea executării unor drepturi se execută în toate cazurile după executarea completă a pedepsei principale aplicate de instanță; b) constând în degradarea militară, se aplică obligatoriu dacă pedeapsa principală aplicată este închisoarea mai

- mare de 10 ani sau detențiunea pe viață, indiferent de forma de vinovăție cu care este comisă infracțiunea, constând în publicarea hotărârii definitive de condamnare se aplică obligatoriu în cazul infracțiunilor pentru care instanța a aplicat pedeapsa principală a detențiunii pe viață.
69. În cazul în care instanța a dispus prin hotărâre definitivă liberarea condiționată: a) aceasta se anulează dacă, după acordarea liberării, cel condamnat a săvârșit o nouă infracțiune, care a fost descoperită în termenul de supraveghere și pentru care s-a pronunțat o condamnare la pedeapsa închisorii, chiar după expirarea acestui termen; b) aceasta se revocă dacă, pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la acordarea liberării, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen; c) măsurile de supraveghere se dispun doar dacă restul de pedeapsă rămas neexecutat la data liberării este de 2 ani sau mai mare.
 70. În cazul persoanei juridice care a comis o infracțiune: a) răspunderea sa penală exclude răspunderea penală a persoanelor fizice care sunt membre ale organelor sale de conducere dacă fapta a fost comisă în numele persoanei juridice; b) dacă este o instituție publică, nu poate răspunde penal niciodată; c) termenul de prescripție a executării pedepsei amenzii aplicate de instanță prin hotărârea definitivă de condamnare este de 5 ani.
 71. Săvârșirea faptei în public atrage reținerea variantei agravate în cazul: a) infracțiunii de vătămare corporală din culpă; b) infracțiunii de lovire sau alte violențe; c) vătămare corporală.
 72. Se va reține infracțiunea de omor calificat a) dacă X a comis o infracțiune de omor după ce fusese condamnat anterior definitiv pentru o altă infracțiune de omor pentru care a intervenit anterior reabilitarea; b) dacă X a comis fapta în public; c) dacă X a comis infracțiunea de omor asupra unei femei cu privire la care a fost în eroare, la data săvârșirii faptei, că este gravidă.
 73. La data de 10 decembrie 2023, la ora 21.00, X, în înțelegere cu Y, au pătruns în curtea lui Z pentru a sustrage lemne, fiind convinși că Z nu este acasă. Încercând să transporte fiecare câte lemne putea duce, au făcut zgomot și l-au trezit pe Z din somn. În încercarea de a scăpa de Z care luase un par și îi amenința că, dacă nu pleacă, îi va omorî pe amândoi, X, la sugestia lui Y, a luat o furcă și a aruncat-o spre capul lui Z, determinând uciderea acestuia. X și Y: a) au comis, între altele, o infracțiune de tâlhărie calificată; b) au comis infracțiunea de tâlhărie calificată urmată de moartea victimei; c) au comis, între altele, o infracțiune de omor calificat.
 74. X, întâlnindu-se cu victima Y în parc, unde aceasta își plimba copilul în cărucior, a amenințat-o pe Y că, dacă nu va întreține cu el un act sexual oral în tufșurile din apropiere, îi va ucide copilul. Speriată, Y a acceptat iar actul sexual a avut loc imediat. Fapta comisă de X: a) constituie infracțiunea de șantaj; b) constituie infracțiunea de viol; c) constituie infracțiunea de agresiune sexuală.
 75. Tentativa se pedepsește în cazul: a) infracțiunii de gestiune frauduloasă; b) infracțiunii de înșelăciune; c) infracțiunii de abuz de încredere.
 76. Medicul angajat cu contract de muncă într-un spital de stat: a) este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (1) lit. b) C.pen.; b) este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (2) C.pen.; c) este funcționar „privat”, în sensul art. 308 C.pen.
 77. Banișii dați cu titlu de mită reprezintă: a) obiectul material al infracțiunii de dare de mită; b) obiectul material al infracțiunii de luare de mită; c) obiectul mitei, fiind supuși confiscării speciale.
 78. Infracțiunea de inducere în eroare a organelor judiciare: a) nu se poate săvârși de către o persoană juridică, în calitate de autor; b) se poate reține chiar dacă în denunțul mincinos nu este identificată persoana care a săvârșit presupusa faptă prevăzută de legea penală; c) se va reține în coautorat, dacă o persoană depune sesizarea neadevărată prin mandatar, care are cunoștință de caracterul nedrept al învinuirii.
 79. Se va reține infracțiunea de fals intelectual a) dacă polițistul rutier, în schimbul unei sume de bani primite de la X, nu menționează în procesul-verbal toate contravențiile săvârșite de către X, pe care respectivul polițist le-a constatat; b) când notarul public autentifică o declarație, prin care atestă, în mod nereal, că tatăl își dă acordul ca fiica lui minoră să părăsească țara, însoțită de mama ei; c) indiferent dacă funcționarul public este competent să întocmească actul falsificat sau nu.
 80. Infracțiunea de delapidare: a) este o infracțiune de serviciu; b) este o infracțiune contra înfăptuirii justiției; c) este o infracțiune de corupție.
 81. Curtea de apel: a) judecă în primă instanță infracțiunile săvârșite de judecătorii de la judecătorii și tribunale; b) soluționează conflictele de competență între două judecătorii din circumscripția sa, în orice situație; c) partajează competența de soluționare a cererilor de strămutare cu tribunalul din circumscripția sa.
 82. Mandatul de aducere: a) se execută prin organele de cercetare penală ale poliției judiciare și organele de ordine publică; b) se execută doar prin organele de cercetare penală ale poliției judiciare, organele de ordine publică neavând competență funcțională în cadrul procesului penal; c) implică posibilitatea pătrunderii în locuință, fără existența unui mandat de percheziție, în anumite situații.
 83. Nulitatea absolută a) poate fi invocată și de instanța de judecată, din oficiu; b) este incidentă în cazul lipsei apărătorului ales al inculpatului, în toate cazurile; c) intervine în cazul în care ședința de judecată a fost publică, deși trebuia să se desfășoare în camera de consiliu.
 84. Controlul judiciar: a) nu se poate dispune în cazul inculpaților cercetați pentru infracțiuni pedepsite numai cu amenda penală; b) poate fi revocat de procuror, chiar dacă a fost dispus inițial de judecătorul care a respins propunerea de arestare; c) poate fi luat de procuror și prin actul de sesizare a instanței.
 85. Poate fi audiat în calitate de martor: a) organul de cercetare penală care efectuează acte de urmărire penală în cauză; b) soțul persoanei vătămate; c) tatăl inculpatului, dacă acesta a refuzat să fie audiat.
 86. În ceea ce privește urmărirea penală: a) plângerea penală formulată de către o persoană care nu a suferit nicio vătămare din infracțiune va fi clasată; b) organul de urmărire penală are obligația comunicării schimbării de încadrare juridică suspectului; c) este supusă confirmării procurorului ierarhic superior măsura efectuării în continuare a urmăririi penale față de un suspect, dispusă de către procurorul care efectuează personal urmărirea penală.
 87. În procedura generală de cameră preliminară: a) poate fi administrată doar proba cu înscrisuri; b) excluderea tuturor probelor în acuzare cu privire la unul dintre inculpați impune restituirea cauzei la parchet; c) minuta este obligatorie în toate cazurile.
 88. În procedura plângerii contra soluției de clasare: a) încheierea judecătorului de cameră preliminară de respingere a plângerii este definitivă, în toate cazurile; b) dacă plângerea a fost formulată de către partea civilă, nu se poate dispune schimbarea temeiului soluției; c) prim-procurorul parchetului de pe lângă tribunal poate infirma ordonanța de clasare a procurorului cu grad de execuție de la parchetul de pe lângă judecătorie.
 89. Efectul extensiv al apelului: a) nu operează din oficiu, ci doar la cererea celui interesat; b) operează și în cazul apelului procurorului, chiar dacă a fost declarat în defavoare; c) operează doar la apelul declarat în favoarea, chiar dacă a fost respins ca nefondat cu privire la apelant.
 90. În procedura de judecată: a) președintele completului poate respinge întrebările unei părți chiar dacă nu se consultă cu ceilalți membri ai completului; b) dispozițiile instanței stabilite prin sentință, cu privire la măsurile preventive, sunt executorii de îndată, în toate cazurile; c) dacă se dispune condamnarea la pedeapsa amenzii, instanța poate dispune menținerea controlului judiciar.

Candidații pot formula contestații la harem
până la ora 16:00, astăzi, 04.09.2024,
prin e-mail la adresa drept@e-wt.ro sau
claudia.nemes@e-wt.ro.

